XII TAVALINE PÜHAPÄEV A AASTAL

(Esimene lugemine Jr 20:10-13)
Lugemine prohvet Jeremia raamatust:

Ma olen kuulnud paljude sosinat: “Hirm on haaranud kõiki, andke välja, andke ta üles!” Kõik mu lähedased luuravad mu vääratust: võibolla laseb ta end segadusse ajada, et me saaksime ta lõksu püüda ja talle kätte tasuda. Aga Issand on minuga nagu see, kellel on võim ja vägevus, sellepärast komistavad mu jälitajad ega suuda midagi ära teha. Nad jäävad suurde häbisse, sest nende nõu läheb nurja, ja see on igavene häbi, mis ei vao unustusse.
Vägede Issand, kes sa paned õige proovile, katsud läbi südame ja mõtted, lase mul näha, et sa neile kätte tasud, sest sinu kätte ma olen usaldanud oma riiuasja. Laulge Issandale, kiitke Issandat, sest tema päästab vaese hinge kurjategijate käest.
See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 69:8-9.10.14. 17.33. 34-35.)
R: Oma suures helduses, Issand, võta mind kuulda.

Sinu pärast ma kannatan teotust, sinu pärast on häbipuna mu palgeil.
Ma olen võõraks jäänud oma vendadele
ja mu ema lapsed ei tunne mind ära.
Sest mure ja hool sinu koja pärast on mind ära neelanud
ja nende teotamised, kes sind teotavad, on langenud minu peale.
R:

Aga mina tulen sinu juurde palvega, Issand, sinu hea meele ajal.
Oma suures helduses vasta mulle, mu Jumal, minu ustav abimees.
Issand, võta mind kuulda oma armus ja helduses,
oma suure halastuse pärast vasta mulle.
R:

Vaadake, teie, maharõhutud, ja rõõmustage:
teie süda, kes te nõuate Jumalat taga, jääb elama!
Sest Issand võtab vaeseid kuulda ega põlga ära vangisolijaid.
Kiitku teda nii taevas kui maa, meri ja kõik, mis seal liigub.
R:

(Teine lugemine Ro 5:12-15)
Lugemine Püha apostel Pauluse kirjast roomlastele:

Vennad, ühe inimese kaudu on patt maailma tulnud, ning patu kaudu surm, mis on osaks saanud kõikidele inimestele, kuna kõik on pattu teinud. Patt oli maailmas juba enne seadust, kuid ilma seaduseta ei saa patutundmist olla. Aga surm valitses Aadamast Mooseseni ka nende üle, kes ei olnud pattu teinud niisuguse üleastumisega nagu Aadam. Tema on aga Tuleva võrdkuju. Ometi ei ole üleastumine samaväärne armukingitusega, sest kui ühe inimese üleastumise läbi on paljud surma leidnud, siis seda enam on Jumala armukink rohkeks saanud paljudele ühe inimese – Jeesuse Kristuse – armu kaudu.
See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi 1Sa 3:9; Jh 6,68b)

Halleluuja. Räägi, Issand, sest Sinu sulane kuulab,
Sinul on igavese elu sõnad. Halleluuja.

(Evangeelium Mt 10:26-33)
Lugemine püha Matteuse evangeeliumist:

Jeesus ütles oma jüngritele: “Ärge kartke neid, kes teid taga kiusavad, sest miski ei ole nõnda kinni kaetud, et see ei hakkas välja paistma, ega ole midagi nii hästi peidetut, et see ei saaks avalikuks. Mida nüüd mina teile ütlen pimedas, sellest kõnelege päevavalges, ja mida te kuulete endale kõrva sisse sosistavat, seda kuulutage katustelt.
Ärge kartke neid, kes ihu võivad tappa, kuid hinge tappa ei suuda – kartke pigemini teda, kes ta võib põrgus hukata nii teie ihu kui hinge. Kas siis kaht varblast ei müüda ühe veeringu eest? Ja ometi, ükski neist ei kuku maha ilma teie Isa teadmata. Aga teie juuksekarvadki on kõik ära loetud. Ärge siis kartke – teie olete enam väärt kui palju varblasi ühtekokku.
Igaüht, kes mind võtab tunnistada inimeste ees, teda tunnistan ka mina oma Isa ees. Aga igaühe, kes iganes minu ära salgab inimeste ees, teda salgan ka mina oma Isa ees, kes on taevas.”
See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, Jeesus on öelnud: “Ole varmalt järeleandlik oma vastasele, kuni sa oled temaga teel, et sinu vastane sind ei annaks kohtuniku kätte ja kohtunik kohtuteenri kätte ja sind ei heidetaks vangi!” (Mt 5:25) Hmm, kuidas seda käsku või soovitust nüüd rakendada? Kellele ja mis küsimustes peaks olema järeleandlik, ning kus tähendaks järeleandlikkus lihtsalt oma naha hoidmist, või lausa Jumala seaduste reetmist?

Inimene õpib kogemustest, ja nii tuleb meilgi pidada meeles kõiki neid olukordi, kus oleme petta saanud või oma õiguse pärast pilli lõhki ajanud.
Me loeme patutunnistuse…

Jutlus

Armsad õed ja vennad, Jeesuse sõnad tänasest evangeeliumist seavad meile ranged nõudmised. Me peame ju möönma, et keegi ei ole meid vangi pannud, kividega surnuks visanud ega risti löönud – küllap ikka sellepärast, et me ei kuuluta katustelt ja kardame rohkem neid, kes ihu võivad tappa.

Kui me aga isegi astuksime jäägitu aususega üles kõikide nende vastu, keda arvame olevat kogu maailma hädades süüdi, siis võiks ikkagi juhtuda, et Jumal ei vaataks tunnustavalt meie eneseohverduse peale. Ta võiks meile hoopiski ette heita, et me pole järginud tema üleskutset “õndsad on rahutegijad, sest neid hüütakse Jumala lasteks” (Mt 5:9), vaid et me oleme õli tulle valanud, nii et teine on saanud tagakiusajaks või lausa mõrvariks. Kuid jällegi – kes teab, äkki olid meie kannatused osa Jumala plaanist, sest kui meie tagakiusaja või tapja lõpuks pöördub, siis oleme meie olnud Jumalale vajalikuks tööriistaks.

See on tõesti inimese väljakutse ja kiusatus, mis tekib ilmutatud tekste lugedes: soov leida Jumala sõnas vasturääkivusi ja tuletada neist endale sobivaid ettekäändeid selleks, et elada oma äranägemise ehk lausa oma himude järgi.

Kuid kas pole vasturääkivused piiblis sageli pigem poolturääkivused? Jumal ei ole ju meie vastu, vaid ta on meie poolt, kui õpetab meid märkama vastuolusid – sest meil tuleb elada ja hakkama saada vastuolulises maailmas, kus täpselt üks ja sama tegevus võib viia kord heade, kord halbade tulemusteni. Ka voorused võivad sattuda konflikti, nii et me saame neist valida vaid ühe. Näiteks tuleb vahel vapruse asemel eelistada pigem mõistlikkust – kasvõi olukorras kus vaenlase hurjutamise ja häbistamise asemel püütakse kõnetada tema inimlikkust ja võita ta Jumala armastusele. Kuid ikka peab olema valmis ka selleks, et rahupüüdlused jäävad viljatuks.

Armsad õed ja vennad, kui inimene tahab sõita auto või jalgrattaga järsu mäe otsa, siis päris sirgelt otseteed see ei õnnestu. Sellepärast tehaksegi mägiteed tasemelt tasemele looklevaks – nii läheb teekond mäe otsa küll palju pikemaks, kuid selle mööndus abil on võimatu saanud võimalikuks. Sik-sakiliste mägiteede ehitamise eesmägiks on ju mäe otsa välja jõudmine, järsk otsetee oleks vaid inimese rumaluse üle julmalt irvitamine, kui keegi poole mäe pealt uperpalli tagasi veereks…

Seega tuleb kaaluda kõiki neid võimalusi, mida saatus meie ette seab: kuidas vähendada vastuolude mõju, kuidas pöörata nad heaks, kus minna oma ohvrimeelsuses lõpuni. Sest ka Jeesus läks lõpuni alles pärast seda, kui ta oli oma õpetuse kuulutamise lõpule viinud. Ja tema teadis, et pärast surnuist ülestõusmist läheb ta taevasse – meie ei saa selles iseenda puhul kindlad olla, seetõttu peame olema eriti ettevaatlikud. Aamen.